

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 128. Quid addendum sit circa donationes factas Ecclesiæ vel ad pias causas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

semb. putat singulos solidos facere ducatum hungaricum, in Camera autem imperiali, adeoque nunc in Germania 500. solidi faciunt 1200. Imperiales, supra quos si quis liberaliter unâ vice donet, donatio est invalida, ut habet *Busenb.* supra: multas tamen exceptiones affert *Onn. d. 30. S. 6.*, addens valere jure naturali, adeoque firmari juramento.

§. 5. Circa donationem coloratam, quâ quis 810
vendit debitum minori pretio, v. g. debitum 1000. pro 500., vide, quæ addemus n. 990.

Q. 128. Quid addendum sit circa donationes fa- 811
ctas Ecclesiæ vel ad pias causas. R. Seqq. §. 1. Docent AA communiter, inter quos *Mol. Covarr. Panorm. Bald. Fas. Bartol. Less. Fagund. Lugo, Onn. n. 84.* alique cum *Carden.* in 1. crisi d. 21. n. 5. donationem omnium bonorum factam Ecclesiæ vel causæ piæ esse licitam & validam, quamvis jus civile resistat, eò quòd talis donatio reddat impotentem testamenti, quod jus civile reprobabat, *L. Stipulatio hoc modo, ff. De verb. oblig.*, sed hoc jus non potest disponere in præjudicium causæ piæ, uti latè probat *Carden.* à n. 49. & pluribus à n. 159., Juri autem naturali non repugnat talis donatio, imò maximè est conformis consilio Christi.

§. 2. Non obstat jus ullum civile, quominus 812
Pater possit etiam in præjudicium legitimæ filiorum facere eleemosynas vel sumptus in favorem causæ piæ, & quamvis Juristæ communiter cum *Gutt. Baeza, Sanch.* & aliis probabiliter dicant Patrem non posse insumere ultra quintam partem bonorum in præjudicium legitimæ filiorum; item quamvis *Mol. Less. Sanch.* & alii 42.

AA. apud *Carden.* n. 57. etiam probabiliter dicant filium profitentem in Religione non posse relinquere bona sua Monasterio in præjudicium legitimæ Parentum sed debere hanc ipsis competentem relinquere, tamen *Lop. Rodriq. Nav. Vega, Cord.* aliique cum *Carden.* putant sententias oppositas esse probabiliores, dicuntque Patrem infumere posse magnas quantitates in elemosynas & opera pia etiam in præjudicium legitimæ filiorum; in quantum hæc dicit excessum supra alimenta jure naturæ debita; quòd magis valet de legitima à filiis relinquenda Parentibus, probatque hæc fusè *Carden.* à n. 80. 1. Autoritate SS. PP. 2. Ex lege & consiliis Evangelicis. 3. Ex eo, quia sic non minuitur legitima, quia ad legitimam non spectant, nisi necessaria ad alimenta & relicta post prudentem dispositionem factam. 4. Quia jus civile nil disponit aut disponere potest in præjudicium causæ piæ; confirmatque pluribus argumentis à n. 185., & objectionibus respondet à n. 201.

§. 3. Pro dispositionibus quibuscunque ad pias causas, ut nempe ampla sit earum interpretatio, & sine diminutione persolvantur, videri potest *Tiraq.* de privilegiis piæ causæ, ubi inter cætera citatis legibus & Authoribus docet sequentia, 1. Privilegia piæ causæ latissimè sunt exponenda & tanquam favorabilia extenduntur, privil. 162. 2. In dispositis ad pias causas servandum est jus canonicum, ita statuente etiam civili jure, privil. 163., unde in piis causis habenda est ratio naturalis tantum & divini Juris, privil. 164., sic licet feudum de jure civili alienari non possit, tamen hoc non procedit de jure

cano-

canonico, sed alienari potest in piam causam, privileg. 104. 3. In dubiis semper favendum est piæ causæ, nam licet aliàs, quando jura partium sunt obscura, favendum sit reo potiùs quàm actori, fallit tamen in pia causa, in qua, si æquales sint utrimque probationes, semper pro pia causa judicandum est, etiamsi sustineat partes actoris, privileg. 146. Vide plura toto illo tractatu. Item dicenda à n. 1130. Circa acceptationem autem dispositionis ad piam causam, videri potest idem Tiraq. privileg. 115. & quæ diximus n. 788. & 791.

D V B I V M IV.

Quid sit donatio mortis causâ, & an possit revocari: quomodo, & quibus competat.

Resp. I. Donatio mortis causâ, quâ quis sic⁸¹⁴ donat, ut velit rem esse alterius primùm post suam mortem; ùt si dicas, do tibi hoc post mortem meam, vel cùm moriar, vel quia timeo me nunc moriturum; revocari potest etiam tribus casibus his:

I. Si donatorem pœniteat, five expressè, five implicite; ùt si rem illam donet alteri. Less. l. 2. c. 18. d. 14.

II. Si dedit intuitu alicujus instantis periculi, ex quo metuit mortem, hoc ipso, quo periculum evasit, censetur tacite revocata donatio; ùt si quis det in gravi morbo, vel instante prælio, Bon. to. 2. de contr. d. 3. q. 13. p. ult. n. 20.

III. Si donatarius moriatur ante donatorem, ipso jure revocata est: ùt etiam accidit in testamentis & legatis: secus est in promissione & donatione inter vivos, quæ transit ad hæredes.